

14.10.87 (saja üheksas päev)

On jälle möödas mõni päev sellest kui ma koju kirjutasin. Olen praegu valves väeosa väravas. See on seesama koht, kus sa mind iga päev ootasid. Kell on meie aja järgi pool neli öösel, teil pool kolm ja ei ole just eriti raske arvata, mida te teete. Paar tundi tagasi tegelesin ka magamisega aga kella kahest tuli valvesse asuda ja vabaks saan õhtul kella poole kaheksa paiku. Praegu mängib laual raadio, mina kirjutan kirja, seal samas klaasi taga, kus istus lipnik. Lipnik aga magab kõrvaltoas.

Vaatamata sellele et on kolmapäev, nädala keskpaik, on vanemaid siin küllaga. Õhtul oli külaliste tuba täis ja mõned pidid ruumi puudusel isegi koridoris olema, mis siin aga nädalavahetusel toimuma hakkab, on raske ette kujutada. Kui päris aus olla, siis need vanemad segavad tööd teha küll. Näiteks täna tulid mingisugused mustad ja hakkasid oma poega nõudma, neile sai selgeks tehtud, et nende poeg on postil valvekorras, nemad aga, et kas ei saa kolmeks minutiks ning kui neile sai öeldud, et ei saa, hakkasid kohe väeosa komandöri nõudma. Hädaga saime neist lahti. Segab ka see, et koridor on vanemaid täis, eks sa siis korista kuidagi seda koridori. Välja neid vanemaid ka ei viska, sest nemad ka ju inimesed.

Pidin vahepeal väljas käima, sest toodi kaks telegrammi, kus kutsutakse kõnepunkti telefonikõnele. Ma siin vaatan, et osa sõdureid on niisuguste telefonikõnele kutsumisega õppinud endale linnalubasid tegema.

Nendel päevadel, mis jäid pühapäeva ja tänase vahele, tegelesime tehnikaga. Mõlemal päeval olime lageda taeva all ja külmetasime kõvasti. Ega siingi, kus ma praegu olen, eriti soe ei ole, sest kütteperiood ei ole veel alanud. Lipnik, kellega valves oleme, räägib, et kütteperiood peaks juba alanud olema aga sellel aastal viivitatakse millegipärast. Rahvas räägib, et viieteistkümnendast kuupäevast läheme üle talvisele vormile, et sellega kõvasti sooja saame, ei maksa loota, sest ilmad lähevad ikka tublisti külmemaks. Täna öösel oli viis kraadi külma ja praegu on väljas vaid paar kraadi sooja ja tugev tuul.

Vanaema kirja sain ka kätte. Tema kirjad on kõik väga ühesugused, ikka räägib, et hakkab ära surema, et igatseb ja väga kurb on olla.

Praegu tuleb raadiost ilmateade, midagi head ja sooja ei ole loota, põhjapoolsetesse regioonidesse lubatakse isegi lund.

Seekord lõpetan ja varsti kirjutan jälle.